

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	7002899478
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7002899478.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu KELIS KOVOPROJEKT ELI, s. r. o., Prešov, Levočská 9, IČO: 31 657 818, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 5K 162/2002, o rozvrhovom uznesení, na odvolanie veriteľa F. N., F., JUDr. Jozefa Jaroščáka ml., Radničné námestie 33, Bardejov, správcu konkurznej podstaty úpadcu KELIS KOVOPROJEKT ELI, s. r. o. v konkurze, Prešov, Levočská 9 a veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, Cintorínska 21, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. februára 2014, č. k. 5K 162/2002-753, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 11. februára 2014, č. k. 5K 162/2002-753 sa p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozvrhovým uznesením z 11. februára 2014, č. k. 5K 162/2002-753 sumu získanú speňažením konkurznej podstaty a pri výkone funkcie správcu celkom 485 696,30 eur takto rozdelil:

1. Pohľadávky proti podstate podľa § 31 ods.6 ZKV:

a/ odmena a výdavky správcov konkurznej podstaty

- Odmena správcu JUDr. Pavla Pisáka 12 377,18 eur

- Odmena správcu JUDr. Jozefa Jaroščáka ml. 12 377,18 eur

- Výdavky / cestovné/ správcov 9 041,79 eur

b/ náklady spojené s udržiavaním a so správou podstaty 217 391,69 eur

c/ odmena opatrovníka Ing. Jozefa Marcínčina 331,93 eur

d/ pracovné a ostatné nároky zamestnancov 49 620,36 eur

e/ nároky zo zmlúv uzavretých správcom 15 307,50 eur

f/ platby do fondov / odvody do poisťovní/ 10 677,85 eur

g/ náklady na úschovu písomností 9 958,18 eur

h/ ostatné náklady, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu 6 172,62 eur

- Súdny poplatok za konkurzné konanie 1 953,56 eur

2. Pohľadávky veriteľov proti podstate:

-z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebude uspokojená Slovenská konsolidačná, a.s., spolu šesť uznaných pohľadávok, presne špecifikovaných v uznesení a F. N., F. s uznanou pohľadávkou v sume 11 406,85 eur.

3. Pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV sa uspokojujú:

- veriteľ č. 8 MEBA Reality, s. r. o., Prešov 139 823,33 eur

z toho vyplatené 99 581,76 eur

ostáva vyplatiť 40 241,57 eur

- Veriteľ č. 9 Slovenská konsolidačná, a. s. 655,19 eur

4. Pohľadávky veriteľov I. triedy podľa § 32 ods.2 písm. a/ ZKV, ktoré boli uznané, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov sa neuspokojujú. Ide o 19 veriteľov, presne špecifikovaných spolu s pohľadávkou.

5. Pohľadávky veriteľov II. triedy podľa § 32 ods.2 písm.b/ ZKV neboli uplatnené.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa k nedoriešeným právnym vzťahom a popretým nárokom veriteľov správcom konkurznej podstaty JUDr. Pavlom Pisákom, z ktorých mali vzniknúť súdne spory a ktoré mal viesť nový správca konkurznej podstaty JUDr. Jaroščák ml., uviedol, že ani jeden z veriteľov č. 13, 17 a 18 nepodali incidenčnú žalobu a JUDr. Jaroščák viedol len jeden incidenčný spor, vedený na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. CbI 30/2003 žalobcu F. N., F.. Plán speňaženia predložil správca JUDr. Pavel Pisák súdu 12. mája 2003 a tento bol predmetom schôdze konkurzných veriteľov 21. mája 2003. Tento plán nebol veriteľmi schválený, avšak po doplnení návrhov veriteľov na tej istej schôdzi, bol jednomyseľne schválený. JUDr. Pavel Pisák plán speňaženia neprerábal, tento len upravoval na schôdzi konkurzných veriteľov a súd ho následne so zmenami schválil. Pokiaľ ide o poriadkové opatrenia, uložené bývalému správcovi JUDr. Pavlovi Pisákovi, tieto súd nemôže spájať s odmenou správcu, lebo sankcie sa ukladajú v súlade s ustanovením § 53 O. s. p. a správca má právo na odmenu za vykonanú prácu podľa dĺžky a rozsahu práce v súlade s vyhláškou č. 493/1991 Zb., ak by súd odmenu krátil z dôvodu poriadkovej pokuty, bol by potrestaný duplicitne, preto takýto postup súd nepovažoval za správny. K námietke JUDr. Jaroščáka k výške odmeny súd poukázal na ustanovenie § 9 vyhlášky č. 493/1991 Z. z., podľa ktorého, ak bolo v konkurznom konaní činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke jeho činnosti. Súd z obsahu spisu zistil, že JUDr. Pavel Pisák vykonával funkciu správcu odo dňa vyhlásenia konkurzu od 16. decembra 2002 do 28. septembra 2004. Za toto obdobie vypracoval súpis majetku úpadcu, zrealizoval personálne a prevádzkové opatrenia na zníženie materiálových a finančných nákladov a na zvýšenie príjmov do konkurznej podstaty, vypracoval plán speňaženia, preskúmal prihlášky 19 veriteľov, z ktorých 4 poprel v plnom rozsahu, zúčastnil sa prieskumného pojednávania a schôdze veriteľov a začal speňažovať majetok úpadcu.

Nový správca JUDr. Jaroščák ml. vykonáva funkciu správcu od 28. septembra 2004 doteraz. Za toto obdobie speňažil majetok úpadcu a do konkurznej podstaty získal sumu 485 606,75 eur, vypracoval konečnú správu a podal návrh na rozvrhnutie výťažku.

Súd posúdil rozsah a dĺžku činnosti správcov s prihliadnutím tak na nečinnosť JUDr. Pavla Pisáka, ktorý neodovzdal doklady novému správcovi do roku 2008, ako aj na nečinnosť JUDr. Jaroščáka, ktorý odstraňoval nedostatky konečnej správy od roku 2009 do roku 2011, nepreskúmal pohľadávky veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. a jej predchodcov, ktoré boli prihlásené ako pohľadávky proti podstate u správcu JUDr. Jaroščáka v rokoch 2005 - 2007. Tieto preskúmal až po podaní námietok proti konečnej správe veriteľom Slovenská konsolidačná, a. s., v roku 2011. Na základe týchto skutočností považoval za odôvodnenú odmenu v rozsahu 50% pre JUDr. P. Pisáka a 50% pre JUDr. Jaroščáka. Súd zároveň priznal správcom konkurznej podstaty náhradu cestovných výdavkov v sume 9 041,79 eur.

K námietke veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., ohľadom pohľadávok proti podstate, ktoré boli prihlásené predchodcami, a to: Daňový úrad Prešov v sume 11 127,69 eur, Zdravotnou poisťovňou-Sidéria - Istota v sume 120,36 eur, Všeobecnou zdravotnou poisťovňou v sume 499,33 eur, Chemickou zdravotnou poisťovňou Apollo v sume 662,68 eur, Sociálnou poisťovňou v sume 3 578,84 eur a Slovenskou konsolidačnou, a. s., v sume 652,49 eur uviedol, že boli uplatnené u bývalého správcu

JUDr. Pavla Pisáka a nový správca JUDr. Laroščák sa s týmito pohľadávkami nevysporiadal do podania konečnej správy. Na pojednávaní 20. januára 2011 správca konkurznej podstaty predmetné pohľadávky uznal, teda považujú sa za zistené, avšak neboli zahrnuté medzi pohľadávky určené na uspokojenie. Proti uzneseniu o schválení konečnej správy zo 17. októbra 2011, z ktorého jednoznačne vyplýva, že predmetné pohľadávky boli zistené a nebudú uspokojené, veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., nepodal odvolanie. Uznesenie o schválení konečnej správy bolo odvolacím súdom potvrdené. Po právoplatnosti rozhodnutia o schválení konečnej správy, súd pristúpil k vydaniu rozvrhového uznesenia, v ktorom tieto pohľadávky zaradil proti podstate, ktoré z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebudú uspokojené.

K pohľadávke proti podstate veriteľa Františka Piskura v sume 11 406,85 eur uviedol, že predmetná pohľadávka bola uplatnená potom, ako o nej rozhodol právoplatne súd podľa ust. § 31 ods. 5 ZKV u správcu konkurznej podstaty. Podaním z 1. júla 2008 správca konkurznej podstaty oznámil súdu, že ju uznáva ako pohľadávku proti podstate s tým, že bude riešená pri vypracovaní konečnej správy. Z výroku rozsudku Okresného súdu v Prešove nevyplýva, že by žalovaný správca bol zaviazaný na zaplatenie úrokov. Pokiaľ by sa veriteľ domáhal zaplatenia úrokov, prihláškou u správcu mal úrok riadne vyčísliť spolu s istinou v súlade s § 20 ods. 1 ZKV. Nevýčíslené úroky správca nemohol uznať. Zo spisu vyplýva, že správca uznal ako pohľadávku proti podstate istinu 11 373,66 eur a trovy konania 33,19 eur. Uvedenú sumu Veriteľ František Piskura nenamietal v podaných námietkach proti konečnej správe a nepožiadaval ani o zaplatenie úrokov z omeškania. Keďže úrok z omeškania nebol predmetom uplatnenej pohľadávky proti podstate, súd považuje uplatnenie takéhoto úroku za neopodstatnené. Správca nezahrnul medzi pohľadávky určené na uspokojenie ani pohľadávku v sume 11 406,85 eur veriteľa N. z dôvodu, že v čase podania konečnej správy už neboli finančné prostriedky na uspokojenie ďalších pohľadávok proti podstate. Pohľadávky proti podstate boli uspokojované podľa poradia.

Napokon rozhodol, že pohľadávky proti podstate ostatných veriteľov pod bodom 2 rozvrhového uznesenia z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov uspokojené nebudú, ako aj pohľadávky veriteľov I. triedy.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie veriteľ F. N., bytom F.. Žiadal, aby mu bola vyplatená mzda tak, ako ostatným zamestnancom úpadcu počas konkurzu. V odvolaní poukázal na uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa o rozvrhu, lebo toto bolo nedostatočne odôvodnené. Podľa odvolateľa aj napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je nedostatočne odôvodnené, čo ho robí nezrozumiteľným a zmätočným. Mzda, ktorá mu bola priznaná rozsudkom, mu vyplatená nebola a súd sa nezaoberal ani jeho nárokom na úrok z omeškania a ani jeho nárokom na náhradu škody, ktorá mu vznikla na dôchodku.

Proti rozhodnutiu podal odvolanie aj JUDr. Jozef Jaroščák ml., správca konkurznej podstaty úpadcu v časti, ktorou bolo rozhodnuté o odmene správcu. Nesúhlasí s určením pomeru odmeny medzi pôvodným správcou a novým správcou a žiada, aby odvolací súd v tejto časti rozvrhové uznesenie zmenil tak, že JUDr. Jozefovi Jaroščákovi ml. prizná odmenu v sume 23 516,64 eur a JUDr. Pavlovi Pisákovi odmenu vo výške 1 237,72 eur.

Tvrdí, že súd prvého stupňa opomenul uviesť ďalšie spory, ktoré boli vyvolané týmto konkurzným konaním, a to konkrétne spor vedený na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28C 396/2005 a na Krajskom súde Prešov pod sp. zn. 2Co 156/2007 o vyplatenie náhrady mzdy a odstúpného. Namieta, že súd prvého stupňa neuviedol, že nielen pôvodný správca, ale aj nový správca realizoval prevádzkové opatrenia od svojho ustanovenia do funkcie až do času, kedy došlo k odpredaju majetku, pričom len z tejto činnosti bol príjem do konkurznej podstaty mimo výdavkov od 28. septembra 2004 v sume 130 111,-- eur.

Pritom sa súd nevysporiadal s nečinnosťou pôvodného správcu pri speňažovaní majetku, nakoľko od jeho ustanovenia až do odvolania prešiel dlhší čas a správca pristúpil k speňaženiu majetku až v čase, keď mal vedomosť o tom, že bude podaný návrh na jeho odvolanie z dôvodu nespokojnosti veriteľov s

jeho postupom v tomto konkurznom konaní, pričom odvolateľ dokázal speňažiť majetok do 18. januára 2008.

Nesúhlasí ani s konštatovaním, že JUDr. Jaroščák bol nečinný z dôvodu, že odstraňoval nedostatky konečnej správy od roku 2009 do roku 2011 a nepreskúmal pohľadávky veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s. a jeho predchodcov, ktoré boli prihlásené ako pohľadávky proti podstate u správcu JUDr. Jaroščáka. Odvolateľ k tejto skutočnosti uvádza, že konečná správa sa dopĺňala o pohľadávky proti podstate, uplatnené veriteľom Slovenská konsolidačná, a. s. a jeho právnych predchodcov, ktoré boli prihlásené ešte u pôvodného správcu, avšak boli odovzdané novému správcovi až cestou súdu 14. mája 2010. Konečná správa sa dopĺňala len raz, a to z dôvodu opomenutia pôvodného aj nového správcu v súvislosti so zaradením pohľadávok proti podstate.

Taktiež nesúhlasí so súdom prvého stupňa, že nový správca bol nečinný a po celé obdobie od roku 2009 až do roku 2011 odstraňoval nedostatky konečnej správy. Novému správcovi bolo odovzdané nekompletné účtovníctvo pôvodným správcom až koncom roku 2008. Konečnú správu predložil nový správca súdu 29. septembra 2009. Podľa odvolateľa prietahy s prejednávaním konečnej správy spôsobil súd, ktorému správca podal niekoľko písomných vysvetlení k jednotlivým položkám v konečnej správe, ktoré boli pre súd nezrozumiteľné, a to správcovi z neznámych dôvodov. JUDr. Jaroščák ml. je toho názoru, že súd prvého stupňa nekriticky a bez objektívneho zdôvodnenia vyzdvihuje rozsah a náročnosť činnosti predošlého správcu a znižuje rozsah a vážnosť úkonov nového správcu, čo sa premieta do pomeru rozdelenia odmeny medzi oboch správcov.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava. Žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uviedol, že v zozname uspokojených ostatných pohľadávok proti podstate podľa § 31 ods. 6 ZKV sa nenachádzajú pohľadávky veriteľa Slovenskej konsolidačnej, a. s., ktoré boli uplatnené proti podstate jeho právnymi predchodcami a následne boli uznané. Všetky tieto pohľadávky sú zaradené v bode 2. napadnutého uznesenia a sú označené ako „Pohľadávky veriteľov proti podstate“. Predmetné pohľadávky sú pohľadávkami spadajúcimi pod § 31 ods. 6 písm. b/ ZKV, teda: daň z pridanej hodnoty, resp. § 31 ods. 6 písm. i/ ZKV, a to: ostatné daňové pohľadávky, poisťné na zdravotné poistenie, poisťné na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, príspevky na poistenie v nezamestnanosti. V rozvrhovom uznesení sú však pohľadávky jemu z neznámeho dôvodu zaradené v osobitnej skupine, ktoré nebudú uspokojené ani čiastočne. Podľa jeho názoru, správca nedodržiaval ustanovenia ZKV a poškodil ho pri rozvrhovaní získaných finančných prostriedkov. Správca konkurznej podstaty je povinný uspokojovať pohľadávky v poradí, ako sú uvedené v § 31 ods. 6 ZKV v celom rozsahu a ak to nie je možné, tak pomerne v rámci rovnakého poradia. Odvolateľ tvrdí, že boli uspokojené pohľadávky, ktoré boli v poradí po jeho pohľadávkach. Podotýka, že súd prvého stupňa rozhodol identicky ako v predchádzajúcom rozhodnutí, ktoré bolo zrušené Najvyšším súdom Slovenskej republiky v celom rozsahu a nevysporiadal sa s odporúčaniami odvolacieho súdu. Napadnuté rozhodnutie hodnotí ako nezrozumiteľné, ktorým bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

Správca konkurznej podstaty napriek výzve súdu, sa k odvolaniam veriteľov nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel (ďalej len ZKV) po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovania odmeny a výdavkov, vydá súd rozvrhové uznesenie.

Vzhľadom na to, že práve správca má informácie o podstatných skutočnostiach, ako napr. o

výsledkoch incidenčných sporov, ako aj o všetkých ostatných pohľadávkach, bez ktorých nie je možné vyhotoviť rozvrh, návrh na rozvrh vypracováva správca s tým, že čiastku určenú pre rozvrh (čiastku určenú na rozdelenie), ako aj výšku odmeny a výdavkov správcov, by mala obsahovať už konečná správa. Tam, kde výťažok zo speňaženia konkurznej podstaty nepostačuje na úhradu všetkých pohľadávok, uspokojia sa len niektoré z nich postupne v tomto poradí:

- z pohľadávok proti podstate sa uspokojia hotové výdavky a odmena správcovi, zo zvyšku
- náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty, zo zvyšku ďalej
- pohľadávky na oddelené uspokojenie a zo zvyšku
- ostatné pohľadávky proti podstate a pracovné nároky, ktoré sa uspokojujú pomerne.

V prejednávanej veci z konečnej správy nepochybne vyplýva, že výťažok zo speňaženia konkurznej podstaty nemohol uspokojiť všetkých veriteľov, ktorých prihlásené pohľadávky boli zistené. Súd prvého stupňa preto rozhodol o ich uspokojení vo vyššie uvedenom poradí, čo je v súlade s ustanoveniami ZKV. Pokiaľ ide o odvolacie námietky veriteľa F. N., odvolací súd nesúhlasí s odvolateľom, že odôvodnenie rozvrhového uznesenia je nezrozumiteľné a zmätočné. Z odôvodnenia jasne vyplýva, že z rozsudkov doložených k prihlásenej pohľadávke nevyplyva povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania a pokiaľ sa veriteľ F. N. domáhal prihláškou aj zaplata úrokov, tieto mal riadne vyčísliť a uplatniť spolu s istinou v súlade s § 20 ods.1 ZKV, keďže veriteľ tak nepostupoval prihlásenie úroku považoval súd správne za neopodstatnené. Ďalej uviedol, že správca uspokojoval pohľadávky proti podstate podľa poradia a keďže pohľadávku si tento veriteľ prihlásil až po uspokojení iných pohľadávok proti podstate, pohľadávka bola zaradená medzi pohľadávky proti podstate, ktoré z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebudú uspokojené. Týmto postupom súdu prvého stupňa neporušil zákon. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd považoval odvolanie veriteľa F. N. za nedôvodné.

Taktiež v prípade veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., súd pre nedostatok finančných prostriedkov zistené pohľadávky proti podstate tohto veriteľa nemohol uspokojiť, navyše v konečnej správe neboli správcom zaradené medzi pohľadávky, ktoré budú uspokojené, a preto ich v rozvrhu zaradil medzi pohľadávky, ktoré uspokojené nebudú. Rozhodol tak v súlade s rozdelením čiastky určenej na uspokojenie pohľadávok proti podstate ako v právoplatnom uznesení o konečnej správe.

Pokiaľ ide o odvolanie správcu konkurznej podstaty JUDr. Jozefa Jaroščáka ml., odvolací súd dospel k záveru, že nie je opodstatnené. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí posúdil podrobne a vyčerpávajúco činnosť tak JUDr. Pavla Pisáka-pôvodného správcu, ako aj činnosť odvolateľa z hľadiska rozsahu a dĺžky ich činnosti ako aj z hľadiska náročnosti a zodpovednosti. Podrobne uviedol jednotlivé úkony vykonané správcami počas konkurzu a tieto úkony aj vyhodnotil, pritom sa správne zaoberal nečinnosťou tak na strane jedného, ako aj druhého správcu. S jeho hodnotením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje naň pri určení výšky odmeny. Preto, ak po zosumarizovaní ich činnosti odmenu rozdelil medzi pôvodného a nového správcu na polovicu, rozhodol v súlade s § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb.

Odvolací súd na záver konštatuje, že súd prvého stupňa odstránil odvolacím súdom vytýkané nedostatky, a preto napadnuté rozhodnutie rozhodnutie podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.